

Над нощвите се надвеси
мама хляба да замеси.
Пръсна най-напред солчица
и наля след туй водица.
Пот изби я по челото,
докато събра тестото!
После го зави с месалъ
и пещта навън запали.
Ние с бацько и Маргитка
чакаме за топла питка!

Веса Паспалеева

ПРОЛЕТНА РАЗХОДКА

Утро. На изток небето пламва. Малките бели облаци заруменяват, а измежду тях изплава слънцето цяло окъпано в пурпур.

То обсипва полето с лъчи като с златни стрели. Невидими щурци свирят със своите цигулки, чиято песен се прелива в песента на зефира. Слива се и с тихия шепот на близката гора и сладката мелодия на звънците от ваклото стадо.

Една чучулига се издига високо във ведрите небеса и пее някаква чудна непозната песен. Тук-там се обажда славейче. Далече из нивите се чува гласа на пътпъдък.

— Чурулик, чурулик! — пеят няколко лястовички.

Високо горе в небесната синева се вие орел.

Там нейде в далечината Рила издига своите върхове, заболи бели чела в облаците.

— Колко много цветя!

Свеж синчец, разноцветна иглика, дива циклама и какви ли не още. А между тях прехвърчат пъстри пепе-